

کتاب «سفینة النجاة» اثر عالم جلیل مولی محمد طاهر قمی رحمة الله عليه (متوفی ۹۸) نسخه کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران، توسط آقایان حسن طارمی و حسین درگاهی تحقیق و تحرییه و بسا افزودن مقدمه و تعلیقاتی برای چاپ آماده شده است. مصححان، مقدمه آن را که شامل مشخصات نسخه و احوال و آثار مصنف کتاب می‌باشد در اختیار مجله کتابداری قرارداده‌اند که به لحاظ در برداشتن نکات سودمند به درج آن مبادرت می‌شود.

کتابداری

سفینة النجاة

اثر: شیخ الاسلام مولی محمد طاهر قمی
تصویح و تحقیق و تعلیق از: حسن طارمی - حسین درگاهی

از وقایع تأسیس انگلیزی که در طول تاریخ فرهنگ اسلامی، در طرح مسائل و معانی اعتقادی آن رخ داده، جداسدن «اسلام» بدمعنی «بعد علمی و لسانی از ایمان» بدمعنی «بعد عملی و قلبی اعتقادات است. این وضعیت با پیدایش علم کلام و رواج آن و منحصر شدن طرح کلام از اعتقادات اتفاق افتاده است. البته حاشا و کلام که غرض از این سخن آن باشد که طرح استدلالی از دین و اعتقادات دینی نباید کرد و یا نمی‌توان کرد. باری، نهایت توان طرح های کلامی، بستن زبان منکر و معانداست و بسی، مخاطب «کلام» ذهنی‌های نقاد واشکان تراش است، نه قلبها خاشع حق طلب. لذا چنان داعیه‌ای اصلا در شان او نیز نیست.

و بدینسان، وقتی که طرح اعتقادات منحصر در طرح متداول کلامی آن شد، حوزه عملی اعتقادات (مانند اخلاق و احکام) به ناچار جدای از طرح علمی آن گفته شد و متخصصین خاص نمود را نیز پیدا کرد، و برای هر کدام آنار جداگانه‌ای تدوین گردید. در این میان شیوه قلبی شدن اسلام و رسیدن به ایمان متروک شد و به وادی فراموشی سپرده شد. اما شیوه طرح مطالب در

قرآن و روایات خود دلیل واضحی بر تفاوت آنچه که بوده و آنچه که هست، می‌باشد. در جبران این نقیصه، اگر چه بسیار اندک، چنین به نظر رسید که متین از متون شیعی به قلم عالم جلیل و سحدث خبیر ملا محمد طاهر قمی - رحمة الله عليه - احیاء گردد، صنف در این اثر، مجموعه‌ای از روایات خود را که درسائل و معانی اعتقادی شیعی و مخالفین شیعه است، شرح کرده است. همان رواییانی که در بعضی رسائل و کتب صنف مانند «ترجمة تنبیه الرأقدین»، «تحفۃ عباسی» و «تحفۃ الأخیار» بیش و کم به مناسب آورده شده‌اند، وی در این کتاب راه رسیدن به سعرفت خدای س تعالی را که اساس ایمان است، می‌نمایاند و کلید تخلق به اخلاق الله را ارائه می‌دهد و متذکر مجملی از سائل مطروحه در اصول اعتقادات شیعی شده و متعرض اقوال مخالفین مکتب اهل بیت علیهم السلام - اعم از معتقدین مکتب خلفاء و فلاسفه و تصوفه می‌گردد^۱. او خود در رسالت فوائدالدینیة می‌نویسد: «ما در کتاب تحفۃ الأخیار و عطیة ربانی و سفینة النجاة بیان طریق تحصیل مقام اولیاء الله گرده‌ایم».

مصنف کتاب

ملا محمد طاهر بن محمد حسین، شیرازی الاصل، نجفی المنشا، قمی الموطن، اخباری المشرب
از مشاهیر علمای امامیه عهد شاه سلیمان صفوی و از مشایخ اجازه شیخ حر عاملی و سولی محمد باقر مجلسی^۲ و از وجوده و اعیان علمای عهد خود می‌باشد که فقیه مستکلم «حقیق مدقق سحدث نفیه صالح و واعظ متبع جلیل القدر و عظیم الشأن»، در قم شیخ الاسلام^۳ و ناقدالاسر و مطاع نامی طبقات بود، نماز جمعه می‌خوانده و به تاریخ آن انکار شدید داشت، معاند مذاق فلاسفه و صوفیه بوده، و بین او و ملا خلیل قزوینی که نماز جمعه را در زمان غیبت حرام می‌دانسته، جریانی واقع شد. و همچنین در مسألة تصوف نیز سکاتباتی بین او و یکی از علمای ناسی وقت

۱- بنابراین نباید کتاب «سفینة النجاة» را کتابی در اخلاق و مواضع سعری کرد؛ چرا که هدف مصنف از نگارش این کتاب، ارائه عقاید اسلامی و ایجاد باورهای قلبی از طریق دستورات و برنامه‌های اخلاقی بوده است. (ر. ک. الذریعه ۱/۱۹۹).

۲- التواندالدینیة، کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، ۴/۴۷۹، ۲، برگ ۳۲.

۳- از دیگر صاحبان اجازه روایت از ملا محمد طاهر قمی، شیخ نورالدین اخباری و سولی محمد محسن فیض کاشانی می‌باشند، و سال اخذ اجازه علامه مجلسی از وی ۸۶، ۱ بوده است (متین اجازه در صفحات آلتی عیناً آورده شده است).

۴- «شیخ الاسلام» در عهد صفویه به مجتهدانی گفته می‌شده که در اصفهان و ولایات بزرگ در رأس قوه قضائیه بوده و امر به معروف و نهی از منکر و برخی از امور حسیبه را اداره می‌کرده‌اند. (برگرفته از دائرة المعارف فارسی، ج ۲، بهمن اول، ص ۱۵۲۱ + لغت‌نامه دهخدا).

به عمل آمد، و رساله‌ای در رد صوفیه نوشته و جمعی از عرفان و علم را رد کرده است. بلکه گویند که در چند رساله خود سماع و خرقه پوشی و پشمینه پوشی و چله‌نشینی و عزلت و انقطاع از مردم و به زبان آوردن لفظ طریقت و حقیقت و قول به عشق حقیقی و مکاشفات عرفانیه و نظائر اینها را از بدعث‌های مهلهکه شمرده است.^۱

علامه امینی (ره) از او چنین یاد می‌کند^۲:

«المولی محمد طاہر بن محمد حسین الشیرازی ثم الدجفی ثم القمی أحدالا وحدین»
المشارکین فی العلوم، وفی من مشایخ الاجازات الذين اتصلت بهم حلقات الاسانید، ثم الى فقهه المتدقق فلسفة صحیحه عالیة والى حدیثه الموثوق بهأدبهم بالجه، وفضلهم الكثار، الى عظات باللغة، ونصایع کافیة، وحكم راقیة، وشعر کثیر بیزی بعقود الدار و منتشر الداری، تدفقت المعاجم باطراوه الشناه الجميل عليه، قال صاحب [امل الامل]: من أعيان فضلاء المعاصرین، عالم محقق مدقق ثقة فقيه متكلم، محدث جلیل القدر، عظیم الشأن، وأطراشیخنا النوری فی المستدرک بقوله: العالم الجلیل النبیل، عین الطائفة و وجها، صاحب المؤلفات الرشیقة النافعة.»

«سولی محمد طاہر بن محمد حسین شیرازی نجفی قمی یکی از نوادری که در دانش‌های گوناگون تبحری به سزا داشت و شخصیتی برجسته از مشایخ اجازات حدیثی بود که زنجیره پیوسته استاد بدیدشان اتصال می‌یابدا و فقه سرشار را با فلسنه درست و یلندهایه جمع کرده بود،

۱- این برخورد، ناشی از توهمندی نوشن جوایه‌ای ازناحیه آن عالم جلیل القدر بررساله‌ای که مترجم ما، در تفسیر براعمال و اقوال صوفیه تالیف نموده است، بوده، در حالی که نسبت نوشتنه شدن چنین جوایه‌ای برآن رساله به دلائلی که «فاضل کشمیری» در «نجمون السماء» فرموده، می‌تواند بی‌وجه باشد. (برگرفته از مقدمه استاد فقید محدث ارسوی بر «شیخ رساله فارسی»/۵-۵) و نیز سید اعجاز حسین نیشابوری در «کشف الحجب والاستار» وقوع چنین مشاهده‌ای را با توجه به ملو و رفت شان آن دو بزرگوار، بعيد دانسته است. (ره، ک، مدرک یاد شده، رقم ۳۱۲۴).

در ضمن پنگرید به: احمد سنتزوی، فهرست نسخه‌های خطی فارسی، جلد ۲، جزء ۱، ص ۷۸۹، ذیل «رد صوفیان»، از ملا محمد طاہر شیرازی، که در این مورد چگونه رأی والد معظم ملتزم خویش، مرحوم علامه شیخ آقا بزرگ تهرانی را در الذریعه، ۰۶-۰۸-۲۰۲۰/۲۰۰۰ تحریف کرده است. ولذا اگر دلائل اقامه شده در عدم انتساب این کتاب به مصنف مقبول باشد، کتاب «رب د صوفیان» [مرعشی، ۷/۱۴۰۰+۴۰۵] از آن وی نباید باشد.

۱- ریحانة الادب ۴/۴۸۹-۴۹۰.

۲- الفدیر ۱۱/۳۲۰.

در کنار آگاهی کامل از جدیت با ادب و فرهنگ نیز آشنائی فراوان داشت، فضیلت بسیار را بالاندرزهای رسا، مواعظ سودمند، مخنان حکیمانه پر ارجع و شعر روان که به رشته های گوهر و دانه های جواهر می مانست در آمیخته بود. نویسنده گان کتب رجال درستودن و تجلیل ازوی بر یکدیگر سبقت گرفته اند. صاحب امل الامل می فرماید: اویکی از نقضای معاصر مابه شمار می رود، محققی است دقیق النظر، ثقه و بسیار مورد اطمینان، فقیهی است آگاه از عالم کلام و محدثی است جلیل القدر و بزرگوار. محدث نوری نیز در مستدرک الوسائل می نویسد: «عالم جلیل ارجمند، چهره برجسته و سرشناس طائفه شیعه و صاحب نگاشته هایی زیبا و سودمند».

آثار او:

نوشته های ارزشمندی در موضوعات مختلف ازوی برجا مانده که در کتب فهرست و ترجمه به برخی از آنها اشاره شده است. و نیزشماری از این آثار در کتابخانه های دانشگاه تهران (تهران)، آیت الله مرعشی (مرعشی)، آستان قدس رضوی (رضوی)، ملی (ملی)، وزیری بزد (وزیری) و مجلس شورای اسلامی (مجلس) و سائر کتابخانه ها موجود می باشد.

در میان کسانی که از آثار مصنف یاد کرده اند، علامه امینی (ره) بیشترین تعداد را در کتاب شریف «الغدیر» نام بردé است (۱۰۰ اثر)^۱، و بدلالت «معجم مؤلفی الشیعه» آثار یاد شده از وی در «الذریعة الى تصانیف الشیعه»، در حقیقت ۷۰ اثر می باشد. («رسالۃ السلامیہ» و «السلامیہ» و نیز «رسالۃ فی العدالۃ» و «فرحة الدارین» که دو اثر می باشند در ۴ موضع از آن کتاب یاد شده اند) و این در حالی است که آثار وی مسلمان بیش از این می باشد چنانکه خواهد آمد.

اینک نخست به نقل کتب یاد شده در «الغدیر» برداخته، سپس آن را بر اساس سایر فهرستها تکمیل می کنیم. همچنین به منظور بهره وری بیشتر، موجودیت هر عنوان را در کتابخانه های فوق الذکر شناسائی کرده و مشخصات لازم را ذیل همان عنوان ارائه می دهیم^۲. و نیز بعلت قلت فائد و سختی دسترسی، متذکر موجودیت آنها در کتابخانه های شخصی فهرست شده و کتابخانه های خارج از ایران نشده ایم:

- ۱- عطیه رباني و هدية سليماني [مرعشی]، ۴۵۱ +شهید مطهری، [۶۵۰.۳/۳].
- ۲- تحفة الاخيار و کشف الاسرار^۳ که شرح رائیه خود اوست در مدح امیر مؤمنان -

^۱- الغدیر ۱ / ۳۲۱-۳۲۰.

^۲- جهت تفکیک بین عبارات «الغدیر» و افزوده های مصححان برآن، از کروشه [استفاده شده است. در مورد عناوین غیر مذکور در «الغدیر» نیز همین روش عملی گردیده است.]

^۳- ظاهراً اسم کتاب فقط «تحفة الاخيار» بوده و «کشف الاسرار» نام کتاب دیگری از او باید باشد. ر. ک. الذریعة ۳/۱۷.

علیه السلام - ([وقدح صوفیه]^۱ که مسمی به مونس الابرار می باشد.

[تهران، مجموعه ۶۴۲ + رضوی، ۴۶۹، ۴۰۴-ملی، ۲۲۰۴+ملی تبریز، ۳۸۵۳۰+مرعشی]

۱۸۶۸/۴/۴ ۵۴۲۹ ۰۹۸۱

- ۳- بیوچه الدارین در حکمت، صاحب روضات گفته: «در این اوخر آن را دیدم».
- ۴- رسالت السالمیه در [جواز] ترک «السلام علیک ایها النبی» در سلام نماز.
- ۵- الجامع فی اصول الفقه والدین، که آن را «حجج الاسلام [فی شرح تهذیب الاحکام]^۲» نام نهاده است [مرعشی، ۲۸۶۸].

۶- الأربعین فی فضائل امیر المؤمنین و امامة الائمه المعصومین^۳ [مرعشی، ۱۵۶۲].

۷- الفوائد الدينیه فی الرد علی الحکماء والصوفیه [تهران، ۴/۲۴۷۹].

۸- حکمة العارفین فی رد شبهة المخالفین [من المتصوفین والمتألفین]^۴.

۹- تنبیه الرائقین در سواعظ.

[تهران، ۴/۱۵۱+مجاس، ۰۵۱۲۸۰۴۸۰/۵۲۳۶]

۱۰- رساله در خلل نماز.

۱۱- حق اليقین فی معرفة اصول الدین [رضوی، ۴/۵].

۱۲- منهاج العارفین که در شرح رباعیات اوست.

۱۳- فرقۃ الدارین در عدالت.

۱۴- رساله در نماز شب.

۱۵- رساله در اذکار.

۱- توضیح با توجه به محتویات کتاب افزوده شده. همچنانکه در بعضی از شرح حالهای مصنف مانند ریحانه‌الادب نیز همین معنا ذکر گردیده است.

۲- الذریعه/۲۰۷، و در فهرست نسخ خطی کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران/۲۸۸.

ضمن بر شمردن آثار صاحب «ریاض العلماء» آمده است: «حاشیه بر حجۃ الاسلام محمد طاهر قمی» والله اعلم بالصواب.

۳- الذریعه/۱۹۴؛ الاربعون حدیثاً و دلیلاً.

۴- ریحانة‌الادب/۴۰۹+ الذریعه/۷۰۸.

۵- الذریعه/۱۰۸؛ «فرحة الدارین». و البته قول صاحب الذریعه با توجه بداینکه ایشان خود نسخه‌ای از آن را دیده و سپس از آن نام برده‌اند اصح باید باشد.

۶- الذریعه، ۱/۲۳؛ آداب صلوٰۃ اللیل.

- ۱- شرح تهذیب الحدیث^۱.
- ۲- رساله در فرائض.
- ۳- رساله در رضاع.
- ۴- مفتاح العدالة.
- ۵- رسالت الجمعه.
- ۶- سفينة النجاة (كتاب حاضر).
- [تهران، ۱۳۷۳، ۵۰+ ملی، فلم].
- ۷- [اثنا عشریة، تهران ۲/ ۲۴۷۹].
- ۸- رساله در بیان حال و مآل ناصبی. [همان، بند ۸].
- ۹- ترجمه مصائب النواصیب. [همان، بند ۱].
- ۱۰- ترجمه و شرح قصه دین الجن اسحاق بن ابراهیم باهارون [همان، بند ۵].
- ۱۱- ترجمه حدیث اجتماع سعد بن عبدالله قمی با ناصبی. [همان، بند ۷].
- ۱۲- فضیلت سوره قدر. [همان، بند ۷].
- ۱۳- رساله در کفارات. [همان، بند ۹].
- ۱۴- تحفة الدارین. [تهران، ۱/ ۳۳۱].
- ۱۵- تحفة عباسی.
- [تهران، ۱۰/ ۲، ۴۰+ وزیری، ۲۱۸۲+ سجلس، ۱۵۴/ ۱۰۳۶+ رضوی، ۱۶۴۸۱+ فیلم همان در تهران، ۰۴۰+ حقوق، ۱۶۴+ ملک، ۲۲۷۴].
- ۱۶- رساله در ترجمه نماز. [تهران، ۱۰/ ۸، ۴۰+ مرعشی، ۲/ ۴۰۹۸].
- ۱۷- ترجمه و شرح خطبه شقسقیه. [تهران، ۳/ ۲۴۲۸].
- ۱۸- تفسیر الفاتحة والاخلاص والقدر، [تهران، ۹/ ۲۸۳۹].
- ۱۹- جامع صفوی.
- [تهران، ۱۰/ ۳، ۴۰+ شهید مطهری، ۴۷۲۰+ مرعشی، ۶/ ۴۰۱۴ و ۳۵/ ۴۰۹۸].
- ۲۰- رساله در زکات [تهران، ۶/ ۱۰۸، ۴۰+ مرعشی، ۲/ ۴۰۱۴ و ۷/ ۴۰۹۸].
- ۲۱- معالجه النفس.
- ۱- شاید همان «حجۃ الاسلام فی شرح تهذیب الاحکام» باشد. اگرچه محدث جلیل القدر شیخ حر عاملی آن را در «تذکرة المتبعرین فی العلماء والمتاخرین» (شش رساله فارسی/۲) از جمله آثار مصنف شمرده است. و شیخ حر عاملی کسی است که همه آثار مصنف را از خود او روایت می‌کند. (ریحانة الادب ۶/ ۴۹۰).

- [وزیری، ۲/۳، ۱۲۰۳/۳، ۳۳۴۵+تهران، ۵/۰، ۱۹۲۹+مجلس(سنای سابق) + بزد، جامع کبیر ۲ مج + مرعشی، ۰/۰، ۴۰۹۸/۶۹ ۴۰۱۴/۰].
- ۳۷- نورالایمان فی فضائل القرآن. [تهران، ۱/۰، ۴۱۰۸/۰].
- ۳۸- مباحثة النفس .
- [تهران، ۱/۱، ۷۰۹۸+رضوی، ۴/۶۷۳۴+مرعشی، ۱۶۸۳، ۰/۲۷۰۴/۱۴، ۰/۴۰۱۴/۴].
- ۳۹- ووزیری، ۱/۱، ۱۳۵۳/۰ و ۴۸۸/۱ + مجلس ۱/۱۸ + مجلس ۰/۱۲، ۴۸۰۰/۳۰۰۹ و (سنای سابق) + تهران، دکتر مفتاح، ۷/۱۷، ۰/۲۷۷+ بزشکی، ۱/۰، ۴۱۱۶/۰ مج+الهیات، ۰/۲۷۰/۰].
- ۴۰- منهج النجاة. [تهران، ۰/۰، ۰/۸۸۷۹].
- ۴۱- تحفة شاهی. [رضوی، ۰/۸۱۹۱].
- ۴۲- رساله در وجوب نماز جمعه(رجاء الحق یا نماز آدینه) .
- [تهران، ۰/۸۸۴، ۰/۸۷۴، ۰/۷۹۰ + رضوی، ۰/۲۴۴۳].
- ۴۳- مونس الابرار. [مرعشی، ۰/۲۷۸۳].
- ۴۴- محبان خدا. [مرعشی، ۰/۱۶۰، ۰/۲۷۰۴/۱۵].
- ۴۵- ایمان اعطائی . [مرعشی، ۰/۲۷۵۴/۱۵].
- ۴۶- ترجمة تنبیه الرادین . [مجلس، ۰/۵۲۳۶].
- ۴۷- کشف الاسرار .
- ۴۸- رساله در بیان قراءات احسن .
- ۴۹- مرآة جنت و نار .

- ۱- احتمالا همان «رسالة الجمعه» شماره ۰/۰ باید باشد.
- ۲- الذريعة، ۰/۱، ۰/۲۷۲/۲۳. و در آنجا آمده: «و يقال له و لاصله موعفلة النفس». فرموده: «و نسخة من ترجمته الفارسية(ترجمة تنبیه الرادین) المعبرعنها به «موعولة النفس». والله العالم بالصواب.
- ۳- از سه کتاب اخیر، مصنف در کتاب «الفوائد الدينية» به مناسبت یاد کرده است. ر. ک. کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران. الفوائد الدينية، خطی شماره ۰/۴۷۹ بند ۰/۰، برگ ۰/۰. کتاب اخیر احتمالا همان «نورالایمان» مذکور در شماره ۰/۳۷ باشد. از «کشف الاسرار» نیز در کتاب حاضر به مناسبت یاد کرده است .
- ۴- مجله تراثنا، شماره ۰/۰، ص ۰/۱۳۰، ضمن فهرست کتابخانه آقای هدایتی.

۵- رساله در مناسک حج، [مرعشی، ۹۸/۴۰] .

۶- حجۃ الاسلام فی شرح تهذیب الاحکام، [مرعشی، ۵۱۷۹، ۳۰۸] .
 از آثار مصنف، آنچه سابقاً به زیور طبع آراسته شده، یکی قسمی از کتاب «تحفۃ الاخیار» است که اول بار توسط کتابفروشی شمس تهران در سلسله انتشارات دینی نور به سال ۱۳۳۹ شمسی و بعد ها توسط کتابفروشی طباطبائی قم به سال ۱۳۹۳ قمری به نسخه تجدید چاپ، و دیگری مجموعه «شش رساله فارسی» از رسائل اوست که در سال ۱۳۳۹ شمسی - ۱۳۷۹ قمری توسط علامه فقید میرجلال الدین محدث ارسی تصحیح و چاپ، و سومی حجۃ الاسلام فی شرح تهذیب الاحکام که یکبار و آنهم چاپ سنگی، و چهارمی «تبییه الرائقین» که به فرموده مرحوم علامه حاج شیخ آقا بزرگ تهرانی در الذریعة، ۲۳/۲۷۲ و ۴/۳۴، همراه «محاسبة النفس» سیدین طاووس در سال ۱۳۴۱ چاپ شده است.

نام شش رساله مذکور که در «شش رساله فارسی» آمده، به ترتیب زیر می باشد:

-
- ۱- معالجه النفس .
 - ۲- مباحثة النفس .
 - ۳- ترجمہ تبییه الرائقین .
 - ۴- رساله در زکوہ .
 - ۵- رساله در صلوٰۃ .
 - ۶- تحفۃ عباسی .

خصوصیاتی از مصنف و آثار او:

علامه فقید میر جلال الدین محدث ارسی در مقدمه ای که بر کتاب «شش رساله فارسی» از رسائل صاحب ترجمه نوشته در باره مصنف و آثار اوی به بحث برداخته که مطالعه آن برای علاقمندان توصیه می شود.

سال وفات و محل دفن مصنف:

«وفات مصنف بد سال ۹۸ هجری در قم واقع شد و در قبرستان بزرگ روپری صحن

- ۱- مقدمه شش رساله فارسی / و- ید .

بزرگ [معروف به قبرستان شیخان]، در پشت مرقد زکریا بن آدم مدفون گردید.^{۱۰}

بعضی از مأخذ که ترجمه وی در آن آمده:

به جز مفابعی که در تهیه این ترجمه از آنها استفاده شده و ناشان ذکر گردیده، در کتب زیر نیز شرحی از احوال مصنف (ره) آمده است^{۱۱}:

امل الامل ۲۷۷/۲

تذكرة نصرآبادی ۳۷۴

الذریعة ۶۰۵/۶

جامع الرواة ۱۳۳/۲

سفينة البحار ۱/۳۲۵

فوائد الرضویہ ۴۸/۵

الفیض القدسی (که ضمن بحار الانوار به چاپ رسیده است) ۱۰۰/۸۰

ستدرک الوسائل ۳/۹۰

اعیان الشیعة ۴۰/۵۰

مرکز تحقیقات کاپیویر علوم اسلامی

نسخه اساس تحقیق:

نسخه اساس در تصحیح و تحقیق کتاب موجود، در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران تحت شماره ۶۲۵ نگهداری می شود^{۱۲}، و با همه جستجو نسخه قابل اعتماد دیگری از آن یافت

۱- ریحانة الادب ۴/۹۴ و این «زکریا بن آدم» از بزرگان اصحاب حضرت رضا علیه السلام بوده که امام درباره او فرمودند: «الماون فی الدین و الدنیا» (فوائد الرضویہ/۴۸).

۲- مطلب دیگری که در ضمن احوال مصنف قابل ذکر می باشد این است که: اگر صاحب کتاب «صور منطبعه» یعنی عبدالکریم بن محمد طاهر قمی که آن را در سال ۱۳۱ هجری تألیف کرده و در ضمن آن از برادر خود ملام محمد کاظم هم نام برده، فرزند مصنف باشد، به این

ترتیب از روی دو پسر صاحب علم و اثر نیز می شناسیم.

بنگرید: فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران ۱۳۰۱۷-۳۰۱۸+ فهرست نسخه های

خطی فارسی، جلد ۲، جزء ۱، ص ۹۷۰

۳- فهرست مذکور با استفاده از پاورپوینت موجود در ترجمه مصنف در روضات الجنات

۴/۱۴۳ و تصحیح و تکمیل آن تهیه شده است.

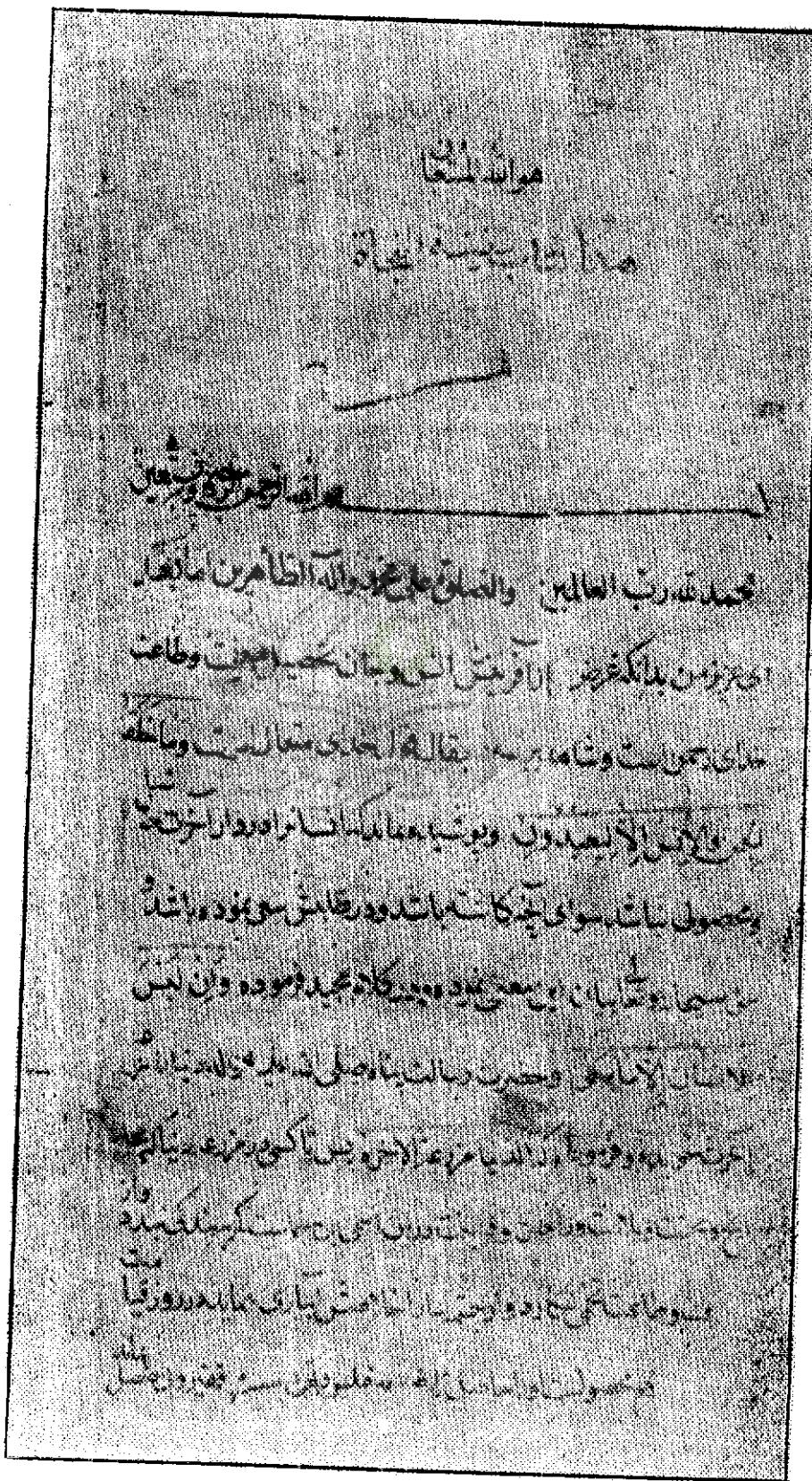
۵- فهرست کتابخانه مرکزی ۱۶/۴۹

نشد. سال تصنیف کتاب به دلالت متن کتاب، که در آن آمده است: پس بنابراین عمر مبارک آن حضرت (یعنی امام عصر عج) در این سال که هزار و پنجاه سه از هجرت است... «سال ۱۰۵ هجری قمری می باشد.

در تصحیح ایات، از کتاب های تحفة الانجیار و شش رساله فارسی استفاده گردیده و سعی بر آن بوده که مجللات مطالب کتاب با افزودن پاورقی و تعلیقه جبران شود. و از جمله تعلیقات، رساله ای است از شهید ثانی (ره) در شرح حدیث نبوی «الدنيا مزرعة الآخرة» که نسخه هایی از آن در کتابخانه دانشکده الهیات تهران، ۱۳۹۶ د؛ کتابخانه آبت الله کلبای گانی، مجموعه شماره ۱۳۹۶، کتابخانه آستان قدس رضوی، شماره ۸۸۸۹ ع موجود است.

-
- ۱- تنها نسخه ای که به دست آمده، نسخه ای است متعلق به کتابخانه ملی، تحت شماره ۱۳۷۳ ف، این نسخه مقدمه مصنف را ندارد و چنین آغاز می شود:
- «هذا کتاب سفينة النجاة بسم الله. این نسخه که به سفينة النجاة موسوم است، مولانا محمد طاهر ترتیب به دوازده باب کرده و بلا فاصله باب اول شروع می شود.
- قسمتی از اواخر باب چهارم (امامت) و اوائل باب پنجم (معاد) در نسخه نیامده است، باب هفتم (بداء) عنوان و شماره گذاری نشده است. و عنوان «باب ششم» دو بار تکرار شده است. نسخه پر غلط و تاریخ کتابت آن ۱۲۰۷ ه. می باشد.

نخستین صفحه از نسخه خطی کتاب سفینة النجاة

آخرین صفحه از نسخه خطی کتاب سفینه النجاة

حضرت پدرزاده شیخ احمد بن ابراهیم دفعه سی و نه هجری میرزا علی خان

أحمد بن المنبي أوضح لنا سبيل إلى الأحكام وجعل

الرواية طرقاً لافذها عن حادة الانماط والصلوة

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاٰ وَسَفَّارِهِ الْمُعْصُومِ الْكَرَامِ

وبعد فان الاخ في اسد اجليل النبيل العالم العامل الفا

الكامل جامع كارلا نهار مروج آثار الائمة الاطهار ^{معنى}

التحق النبي الطاهر موسى لما توجه يا قرغيز من سلطانى سلطانى مس الخاتم

والمعلم قد طلب مني جازمه صحيح لجائزته حفظ
عما يقتضى

ردواه على ذم الماضيون وسلفنا الصالحون من الحسناء

المسحورات التي هي دعائم الایمان ومرجع الفعاليات
اعلم بكتاب المكافر للشافعية والجمهوريين

الكتابي وكتاب من لا يحضره الفقيه المتبع الصدوق

محمد بن علي الحسين بن يحيى الفقيه وكذا في المنهذ عنه.

شيخ الطائفة الى جعفر محمد بن الطوسي اعلى الله تعالى مقامه واحذفوا نسبته

لتحت الاسمي عاصرت له اداتم اقماره وكتبه في العلامات

دانية بيع و تربية حن مشايخي بالقراءة والسباع

فما قول انى اردت الكتب الاربعه وغيرها عن السيدة
العاشر العالم العامل السيد نور الدین التکار رحمه الله عن
ا، من الفضل والتحقيق اعني فيه شخصية السيد العامل الا و
شمس الدين محمد واخيه الفضل العلام جمال الدين حسن ولد المحقق الشعـ
ر زبي الدين رحمة الله ورحمه وبا شهادته عرض شيخها البهيل والسيد
نور الدين على ابن أبي الحسن عن الشیخ زین الدین المزبور عن شیخ
العاشر على عبد العالی المیسی عن الشیخ شمس الدين محمد بن المؤذن
الجعفری عن الشیخ ضیاء الدين على الشیخ الشهید محمد بن کی
عن الده عن الشیخ فخر الدین محمد العلامه جمال الدين الحسین
بریسفی عن سالم الطهر عن الده عن شیخ المحقن فی المذهب والده
ابی القسم علاء الدين سعید عن الشهید شمس الدين ابی
فنا رسامة المسوی عن الامام ابی الفضل شاذان بن جیرسل
القزوینی زینل عبیط الوجی دار الجود رسول اسد صلی الله علیہ وسلم
من الشیخ عمار الدين محمد بن ابی القسم الجعفری عن الشیخ ابی علی عدن
ابی الحسن محمد ابی الطوسی عن الده عن الشیخ ابی الجعد العینی
عن ابی القسم علاء الدين سعید عن ابی محمد ابی عیوب الشفیعی
الکافی والشیخ المغینی روى من محدث من علی بن الحسین بن ابی حیة
سراف من لا يحضره الفقيه هو الواسطی عینه و ممی الشیخ الشهید
له و قد يروى به ادلة عبده ته اکبر من عبده انت اتفاً انت ... تک عذر ما